

Αρχιμανδρίτης Μάρκελος Καμπάνης: Ο Σταυρός, από ατιμωτικό όργανο, γίνεται για εμάς η πρώτη Αγία Τράπεζα

/ [Ενορίες](#)

“Εμείς, θα επιμένουμε στην αγάπη μας, στην κοινότητα. Θα επιμένουμε στην θεία Λειτουργία κι όσο υπάρχει η θεία Λειτουργία μπορούμε να ελπίζουμε, να χαιρόμαστε, μέχρι να περάσουμε στο σπίτι μας. Θα ζήσουμε χάρις στην αγάπη μας και να κάνουμε ενεργή την Χάρη του Χριστού”.

Ιερά [αγρυπνία](#) τελέστηκε το Σάββατο 4 Νοεμβρίου (Κυριακή Ε΄ Λουκά, Γαλακτίωνος και Επιστήμης των μαρτύρων), στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π.

Μάρκελος Καμπάνης, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» .

Σε αυτήν την πλήρη αποδόμηση και διαστροφή που συνεχίζουμε να ζούμε, είπε ο π. Μάρκελος στο κήρυγμα του, οι πιστοί επιμένουν στην θεία Ευχαριστία, στην κοινότητα, την ενότητα και την αγάπη.

Αναφέρθηκε αρχικά στους αναβαθμούς της ακολουθίας του Όρθρου που αφορούν το Άγιο Πνεύμα, τον Παράκλητο, που είναι η πηγή της αγάπης και της χαράς. Και στη συνέχεια επικεντρώθηκε στο αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας, όπου μεταξύ άλλων, ο Απόστολος Παύλος καυχιέται για τον Κύριο και τον Σταυρό Του:

«Πως ο Σταυρός, από ατιμωτικό όργανο, γίνεται για εμάς η πρώτη Αγία Τράπεζα πάνω στην οποία ο Χριστός σφαγιάστηκε και έχυσε το αίμα του». Ο Απόστολος Παύλος, συνέχισε ο π. Μάρκελος, ήταν ένα «τίποτα» για την ιστορία του κόσμου της εποχής εκείνης, κι όμως είναι αυτός που μας καθόρισε την σχέση μας με τον Χριστό.

Οι επιστολές του αποτελούν ανάλυση των Ευαγγελίων, η ίδια η Γραφή ερμηνεύει τον εαυτό της, είπε χαρακτηριστικά, και όποιος διαβάζει την Γραφή αυτοθεραπεύεται.

Δεν πρέπει να μας ενδιαφέρει ο κόσμος, τόνισε, και ο άνθρωπος παραμένει «ζώνον θεούμενον», όπως λένε οι Πατέρες της Εκκλησίας. Και αν θέλει να φτάσει στο «καθ' ομοίωση» με τον Ιησού Χριστό, θα γίνει θεός, αλλιώς θα παραμείνει στην ζωική κατάσταση.

«Έχουμε την αυτοκαταστροφή μέσα μας, η αυτοκτονία μας περιτριγυρίζει, η κατάσταση της αποσύνθεσης είναι συνεχώς δίπλα μας. Πλενόμαστε και βρωμάμε, ενώ οι άγιοι πέθαιναν και ευωδίαζαν, μυροβλύζουν τα οστά τους.

Εμείς, θα επιμείνουμε στην αγάπη μας, στην κοινότητα. Θα επιμείνουμε στην θεία Λειτουργία κι όσο υπάρχει η θεία Λειτουργία μπορούμε να ελπίζουμε, να χαιρόμαστε, μέχρι να περάσουμε στο σπίτι μας. Θα ζήσουμε χάρις στην αγάπη μας και να κάνουμε ενεργή την Χάρη του Χριστού»".

